

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 257/2013-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. apríla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice-Ľahanovce vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008, v konaní Okresnej prokuratúry Košice I vedenom pod sp. zn. 3 Pv 955/08, v konaní Krajskej prokuratúry v Košiciach vedenom pod sp. zn. 1/1 KPt 685/09 a v konaniach Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vedených pod sp. zn. IV/4 GPt 3/10, sp. zn. IV/1 Gn 350/09, sp. zn. IV/6 GPt 148/09 a sp. zn. IV/3 GPt 198/10 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júna 2012 doručená a 2. júla 2012 doplnená sťažnosť J. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice-Ľahanovce (ďalej aj „obvodné oddelenie“) vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008, v konaní Okresnej prokuratúry Košice I (ďalej aj „okresná prokuratúra“) vedenom pod sp. zn. 3 Pv 955/08, v konaní Krajskej prokuratúry v Košiciach (ďalej aj „krajská prokuratúra“) vedenom pod sp. zn. 1/1 KPt 685/09 a v konaniach Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej aj „generálna prokuratúra“) vedených pod sp. zn. IV/4 GPt 3/10, sp. zn. IV/1 Gn 350/09, sp. zn. IV/6 GPt 148/09 a sp. zn. IV/3 GPt 198/10.

2. Sťažovateľ súčasne s podaním sťažnosti požiadal aj o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, svoju žiadosť podrobne odôvodnil a zdokladoval.

3. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva najmä, že sťažovateľ podal 27. septembra 2008 na obvodnom oddelení *«ústne trestné oznámenie a jeho ústne doplnenie, v ktorom boli oznámené skutočnosti nasvedčujúce tomu, že ohľadom bytu č. 27 na A. č. 17 v K. bol spáchaný trestný čin krádeže v súbehu s porušovaním domovej slobody, ako čiastkové útoky trestného činu nátlaku, ktorých sa mali v tom čase dopustiť M. P., O. B. z K. a nimi poverené, na účely úspešného dokonania skutkov pribrané, ďalšie osoby tým, že po svojom(...) „nevydarenom“ pokuse krádeže zo dňa 18. 9. 2008, ale tentoraz v presne nezistenom čase od 18.30 hod. dňa 20. 9. 2008 do 19.00 hod. dňa 21. 9. 2008 vnikli do uvedeného bytu, aby majetok J. B., v hodnote cca. v tom čase 500 000 Sk, odviezli na neznáme miesto»*.

4. Dňa 15. januára 2009 bolo sťažovateľovi doručené uznesenie obvodného oddelenia sp. zn. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 z 2. januára 2009, *«ktorým vyšetrovateľ PZ trestné stíhanie pre prečin krádeže prerušil, lebo podľa neho sa „nepodarilo“ zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonanie trestného stíhania voči „konkrétnej osobe“»*.

5. Proti uzneseniu obvodného oddelenia sp. zn. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 z 2. januára 2009 podal sťažovateľ sťažnosť.

6. Vyšetrovateľovi obvodného oddelenia bolo 10. februára 2009 doručené usmernenie dozorujúceho prokurátora okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 955/08-7 z 9. februára 2009, *«ktorým bol uvedený vyšetrovateľ „usmernený“ asi v tom smere, že podľa uvedeného prokurátora, po preštudovaní vyšetrovacieho spisu, tento dospel k záveru, že predmetný skutok, pre ktorý začalo trestné stíhanie, „nepreukazuje“ pojmové znaky trestného činu, že ide skôr o „občiansko-právny spor“, a teda že z toho dôvodu sa mu javí ďalší postup asi taký, že je síce potrebné pokračovať v trestnom stíhaní, ale až následne je potrebné trestné stíhanie zastaviť podľa § 215 ods. 1 Trestného poriadku a uvedené procesné úkony je potrebné vykonať v lehote do 28. 2. 2009»*. Dňa 20. marca 2009 bol vyšetrovateľovi obvodného oddelenia *«doručený pokyn dozorujúceho prokurátora(...) č. k. 3 Pv 955/08-9, ktorým bol uvedený vyšetrovateľ „upriamený“ na už tu uvedené usmernenie zo dňa 9. februára 2009, teda ohľadne pokračovania v trestnom stíhaní a následnom zastavení z dôvodov podľa § 215 ods. 1 Trestného poriadku»*.

7. Dňa 28. marca 2009 bolo sťažovateľovi doručené uznesenie obvodného oddelenia sp. zn. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 z 18. marca 2009, *«ktorým vyšetrovateľ PZ „zapokračoval“ v uvedenom trestnom stíhaní, lebo v tom čase už podľa neho nebol dôvod na prerušenie, teda že do vtedajšej doby vo veci vyplynula potreba vykonania ďalších úkonov súvisiacich so skráteným vyšetrovaním tejto veci»*.

8. Sťažovateľovi bolo 4. mája 2009 doručené uznesenie okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 955/08-13 z 24. apríla 2009, *«ktorým dozorujúci prokurátor uvedenú sťažnosť J. B. zo dňa 19. 1. 2009 „nejako oneskorene“ odmietol ako nedôvodnú s tým, že nakoľko podľa neho poverený príslušník PZ po „vykonanom dokazovaní“ dospel k názoru, že zaistené svedecké vyjadrenia a listinné dôkazy nepreukázali také skutočnosti, ktoré by oprávňovali vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe, bolo z jeho strany potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti uvedeného uznesenia»*.

9. Dňa 4. júna 2009 bolo sťažovateľovi doručené uznesenie obvodného oddelenia sp. zn. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 z 30. mája 2009, *«ktorým vyšetrovateľ PZ trestné stíhanie, ktoré bolo začaté pre prečin krádeže, zastavil, lebo podľa neho ani tento J. B. oznámený skutok nie je trestným činom a nie je ani dôvod na postúpenie veci, nakoľko sa*

podľa neho jedná skôr o „občiansko-právny spor“ dvoch strán, v ktorom je možné postupovať podaním na príslušnom súde».

10. Proti uzneseniu obvodného oddelenia sp. zn. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 z 30. mája 2009 podal sťažovateľ 8. júna 2009 sťažnosť. Túto sťažnosť však okresný prokurátor svojím uznesením č. k. 3 Pv 955/08-20 z 10. septembra 2010 ako nedôvodnú zamietol. Sťažovateľovi bolo uvedené uznesenie doručené 23. septembra 2009.

11. Sťažovateľ 23. novembra 2009 podal generálnej prokuratúre „návrh v zmysle § 364 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku na zrušenie uznesenia“ č. k. 3 Pv 955/08-20 z 10. septembra 2010.

12. Dňa 27. januára 2010 bolo sťažovateľovi doručené «vyrozumie o vybavení opakovaného podnetu“ Generálnej prokuratúry SR č. IV/6 GPt 148/09-8 zo dňa 18. 1. 2010, dňa 28. 1. 2010 mu bolo doručené „opakovaný podnet-upovedomenie“ Generálnej prokuratúry SR č. IV/4 GPt 3/10-5 zo dňa 20. 1. 2010 a dňa 5. 2. 2010 mu bol doručený list Generálnej prokuratúry SR č. IV/1 Gn 350/09-7 zo dňa 27. 1. 2010, v ktorých sa trojica prokurátorov Generálnej prokuratúry SR zaoberala skutočnosťami namietanými v tu uvedenom návrhu J. B. podaného dňa 23. 11. 2009, a v ktorých títo zhruba skonštatovali, že zo všetkých uvedených J. B. namietaných skutočností stojí asi za zmienku trestné konanie vedené na OO PZ K. pod ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 a to len z procesných dôvodov, že len táto vec bola postúpená na nové rozhodnutie, a že ostatné J. B. namietané skutočnosti boli vyhodnotené ako „opakovaný podnet nedôvodný“».

13. Sťažovateľovi bolo 11. februára 2010 doručené uznesenie krajskej prokuratúry č. k. 1/1 KPt 685/09-22 z 1. februára 2010, „ktorým krajský prokurátor zamietol sťažnosť J. B. z 8. 6. 2009 a jej doplnenie z 20. 11. 2009 proti uzneseniu vyšetrovateľa OO PZ K. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 z 30. 5. 2009 o zastavení trestného stíhania ako nedôvodnú(...)“ Proti uvedenému rozhodnutiu krajskej prokuratúry podal sťažovateľ 10. marca 2010 generálnej prokuratúre „podnet v zmysle § 31 zák. č. 153/2001 Z. z. na preskúmanie zákonnosti(...)“.

14. Dňa 19. apríla 2010 bolo sťažovateľovi doručené «vyrozumienie o vybavení podnetu» Generálnej prokuratúry SR č. IV/6 GPt 148/09-15 zo dňa 12. 4. 2010, ktorým bol J. B. vyrozumiený asi v tom zmysle, že vo vzťahu k trestnej veci ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 na Okresnej prokuratúre Košice I pod sp. zn. 3 Pv 955/08, táto vec bola už preskúmaná na základe predošlého podania J. B. zo dňa 20. 11. 2009 s tým, že o výsledku preskúmania bol J. B. vyrozumiený(...).

15. Dňa 20. mája 2010 sťažovateľ podal na generálnej prokuratúre „podnet v zmysle § 34 zák. č. 153/2001 Z. z. na preskúmanie zákonnosti vybavenia jeho návrhu podaného v zmysle § 364 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zo dňa 20. 11. 2009 a na preskúmanie zákonnosti jeho podnetu podaného v zmysle § 31 zák. č. 153/2001 Z. z. zo dňa 8. 3. 2010(...)“.

16. Sťažovateľovi bolo 10. júna 2010 «doručené „oznámenie“ Generálnej prokuratúry SR č. IV/6 GPt 148/09-22 zo dňa 31. 5. 2010, ktorým bol vyrozumiený vedúcim oddelenia majetkovej kriminality, že jeho podanie bolo rozdelené do troch častí, že v prvej časti, týkajúcej sa trestnej veci vedenej na OO PZ K. pod ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008, je toto podanie opakovaným podnetom, ktorý bude vybavený nadriadeným prokurátorom Generálnej prokuratúry SR pod samostatnou spisovou značkou, že v druhej časti, v ktorej J. B. namietal zaujatosť prokurátorov Okresnej prokuratúry Košice I a Krajskej prokuratúry v Košiciach, je toto podanie návrhom na odňatie veci, o ktorom bude po preskúmaní potrebných podkladov rozhodnuté Generálnym prokurátorom SR v súlade s § 23 ods. 1 Trestného poriadku, a že toto podanie v tretej časti, týkajúce sa trestnej veci ČVS: ORP-1872/1-OJP-KE2008, je ďalší opakovaný podnet vo vzťahu k predošlému podaniu J. B. zo dňa 20. 11. 2009(...), ktoré bolo Generálnou prokuratúrou SR vybavené ako opakovaný podnet, a že o výsledku preskúmania bol J. B. vyrozumiený listom sp. zn. IV/6 GPt148/09-8 zo dňa 18. 1. 2010 a následne odkazujúcim listom sp. zn. IV/6 148/09-15 zo dňa 12. 4. 2010 na podanie J. B. zo dňa 8. 3. 2010 v jeho druhej časti, teda že vzhľadom k tomu, že v porovnaní s predchádzajúcimi vyššie uvedenými podaniami „neobsahuje“ podanie zo dňa 18. 5. 2010 v tejto časti „žiadne nové skutočnosti“, nevznikol dôvod na prijatie prokurátorských opatrení, preto bol J. B. odkázaný aj v súvislosti s týmto podaním na stanovisko prezentované vo vyrozumení sp. zn. IV GPt 148/09-8 zo dňa 18. 1. 2010».

17. Dňa 23. júla 2010 bol sťažovateľovi «doručený list Generálnej prokuratúry SR č. IV/3 GPt 198/10-5 zo dňa 13. 7. 2010, ktorým bol riaditeľom trestného odboru a zástupcom riaditeľa trestného odboru vyrozumený asi v tom zmysle, že v trestnej veci vedenej na OO PZ K. pod ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008, bolo jeho podanie vyhodnotené ako opakovaný podnet vo veci vedenej na Generálnej prokuratúre SR pod sp. zn. IV/6 GPt 148/09, že v tejto časti jeho podania tento nesúhlasí s postupom prokurátorky Generálnej prokuratúry SR pri vybavovaní jeho podaní v uvedenej veci, že konkrétne jeho podnet zo dňa 8. 3. 2010 v prvej časti, t. j. k trestnej veci ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 (sp. zn. 3 Pv 955/08) nemala vybavovať prokurátorka Generálnej prokuratúry SR, ale nadriadený prokurátor, teda v danom prípade riaditeľ, prípadne zástupca trestného odboru Generálnej prokuratúry SR, čím boli porušené ustanovenia § 34 ods. 1, § 35, § 54 ods. 1 zák. č. 153/2001 Z. z. a iné, prokurátorka pokynom k zabezpečeniu nápravy a prijatiu potrebných zákonných opatrení vydaným krajskej prokuratúre vlastne uložila zabezpečiť, aby páchatelia skutku mohli uniknúť trestnému stíhaniu a zbagatelizovať výšku škody mu spôsobenej, a že sa tento domáha spojiť veci vedené pod ČVS: ORP-1872/1-OJP.KE-2008 a ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008, teda že preskúmaním uvedených spisových materiálov, buď JUDr. Š. alebo JUDr. Č. zistil, že podania J. B. zo dňa 20. 11. 2009 a zo dňa 8. 3. 2010 v dotknutej časti boli prokurátorkou Generálnej prokuratúry SR vybavené „správne a v súlade so zákonom“, že s jej postupom sa „plne stotožnil“, že ďalšia časť podania zo dňa 8. 3. 2010, týkajúca sa súvisiacej veci (ČVS: ORP-1872/1-OJP-KE-2008 a sp. zn. 1 Pn 748/08), bola „správne“ vybavená ako ďalší opakovaný podnet, na ktorého vybavenie bola tiež „príslušná“ prokurátorka Generálnej prokuratúry SR a že keďže sa J. B. domáhal spojenia veci ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 s vecou ČVS: ORP-1872/1-OJP-KE-2008, preskúmaním spisových materiálov zistil, že aj v tejto časti prokurátorka Generálnej prokuratúry SR, ako aj podriadení prokurátori a poverený príslušník PZ postupovali „správne a v súlade so zákonom“, nakoľko podľa neho predmetný skutok, nie je „nijakým trestným činom“, nenapĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 pís. b) Trestného zákona a ani alternatívne prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, k bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona, preto podľa neho „bolo na mieste“, aby poverený príslušník PZ

uznesením „oznámenie J. B. odmietol“, a aby orgány prokuratúry sa s týmto postupom „plne stotožnili“, teda že podľa neho vyššie uvedené ustanovenia Trestného zákona, tak ako to bolo J. B. „vysvetlené“ listom sp. zn. IV/6 GPt 148/09-8 zo dňa 18. 1. 2010 a predchádzajúcimi rozhodnutiami orgánov činných v trestnom konaní, poskytujú trestnoprávnu ochranu „výlučne oprávnenému užívateľovi“, teda „len“ osobe, ktorá má k užívaniu bytu nejaký „platný právny titul“, že zo spisového materiálu vyplynulo, že k užívaniu bytu č. 27 na ul. A. č. 17 v K. J. B. v danom čase „nemal žiadny právny titul“, že jeho právo užívať predmetný byt „zaniklo“, teda že v „rovnakom duchu“ je koncipovaný aj judikát R1/1980, na ktorý sa J. B. vo svojom podaní dovoľával, a teda že nakoľko tento skutok „nie je“ trestným činom, „neprichádza do úvahy“ ani spojenie oboch vyššie uvedených trestných vecí, ktorého sa J. B. domáhal».

18. Sťažovateľovi bolo 22. júla 2010 «doručené uznesenie Generálnej prokuratúry SR č. IV/6 GPt 148/09-26 zo dňa 13. 7. 2010, ktorým Generálny prokurátor SR rozhodol v tom zmysle, že trestnú vec vedenú na Krajskej prokuratúre v Košiciach pod sp. zn. 1/1 KPt 685/09 „neodňal“ tejto prokuratúre túto trestnú vec s tým, že podľa neho po oboznámení sa so spisovým materiálom, ako aj s písomným vyjadrením všetkých prokurátorov Krajskej prokuratúry v Košiciach „zistil“, že neexistujú také „dôležité dôvody“, ktoré by aspoň v „minimálnej miere“ odôvodňovali potrebu zmeny miestnej príslušnosti orgánov prokuratúry - odňatie veci Krajskej prokuratúre v Košiciach a jej prikázanie inej krajskej prokuratúre, nakoľko podľa neho „nebol“ zistený „žiadnen“ pomer dohľad vykonávajúceho, ani iného prokurátora Krajskej prokuratúry v Košiciach k uvedenej trestnej veci alebo k osobám, ktorých sa vec priamo týka».

19. Dňa 25. septembra 2010 bolo sťažovateľovi «doručené uznesenie Krajskej prokuratúry v Košiciach č. 1/1 KPt 685/09-37 zo dňa 13. 9. 2010, ktorým Krajský prokurátor v Košiciach rozhodol v tom zmysle, že trestnú vec vedenú na Okresnej prokuratúre Košice I pod sp. zn. 3 Pv 955/08 „neodňal“ tejto prokuratúre s tým, že podľa neho po oboznámení sa so spisovým materiálom, ako aj s písomným vyjadrením všetkých prokurátorov Okresnej prokuratúry Košice I „zistil“, že neexistujú také „dôležité dôvody“, ktoré by aspoň v „minimálnej miere“ odôvodňovali potrebu zmeny miestnej príslušnosti orgánov prokuratúry - odňatie veci Okresnej prokuratúry Košice I a jej prikázanie inej

okresnej prokuratúre, nakoľko podľa neho „nebol“ zistený „žiadny“ pomer prokurátora tejto prokuratúry k uvedenej trestnej veci alebo k osobám, ktorých sa vec priamo dotýka».

20. Dňa 28. septembra 2010 «„nová“ dozorujúca prokurátorka pokynom Okresnej prokuratúry Košice I č. 3 Pv 955/08-33 v označenej veci vrátila vyšetrovací spis na OO PZ K. s tým, aby obratom bolo znovu začaté trestné stíhanie vo veci za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 pís. a) Trestného zákona a tiež s tým, že v rámci ďalšieho konania bude potrebné vyzvať poškodeného J. B. k predloženiu dokladov o nadobudnutí vecí, ktorých odcudzenie udáva, vypočúť nezainteresovaných svedkov (susedov), či títo videli alebo počuli o tom, že z bytu sa odnášali veci, ktoré J. B. udáva ako odcudzené, či je pravda, že svedkovia M. P. a V. A. vstupovali do bytu za prítomnosti policajtov alebo v kritickom čase do bytu vchádzali aj sami, resp. s inými osobami, vypočúť policajtov, v ktorých spoločnosti mali svedkovia M. P. a V. A. vstupovať do bytu, títo nech sa vyjadria k tomu, aké veci sa v byte nachádzali, resp. či v byte videli niektoré z vecí udávané J. B. ako odcudzené, do spisu založiť záznamy hliadok PZ, ktoré boli na miesto privolané a tiež vykonať ďalšie úkony za účelom objektivizácie výšky spôsobenej škody a zistenia páchatel'a skutku».

21. Sťažovateľovi bolo 21. októbra 2010 „doručené uznesenie OO PZ K. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 zo dňa 12. 10. 2010, ktorým vyšetrovateľ PZ začal trestné stíhanie za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona“.

22. Dňa 1. decembra 2010 bolo sťažovateľovi «doručené uznesenie OO PZ K. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 zo dňa 23. 11. 2010, ktorým vyšetrovateľ PZ prerušil trestné stíhanie z dôvodu lebo sa „nepodarilo“ zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe, a ktoré odôvodnil tým, že v rámci skráteného vyšetrovania boli k veci zápisnične vypočutí svedkovia M. P. z K., V. A. z K., Z. B. z K., svedok -poškodený J. B. z K., P. O. z K., R. F. z K., M. T. z K., Ing. S. S. z K., F. P. z K., P. S. z K., M. B. z K. a boli zabezpečené potrebné doklady k riadnemu a „objektívnemu“ rozhodnutiu v predmetnej veci, ale že vzhľadom na to, že doterajším skráteným vyšetrovaním veci ani po vykonaní všetkých úkonov súvisiacich so skráteným vyšetrovaním sa nepodarilo zistiť skutočnosti, ktoré by oprávňovali začať trestné stíhanie proti určitej osobe, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti uvedeného rozhodnutia».

23. Sťažovateľ podal 6. decembra 2010 a 12. januára 2011 «sťažnosť a jej doplnenie v zmysle § 185 ods. 1 Trestného poriadku proti uvedenému uzneseniu vyšetrovateľa PZ s jeho stručným zhodnotením vykonaného dokazovania, svedeckých výpovedí jednotlivých svedkov a s návrhmi k jednotlivým výpovediam, t. j. konfrontáciám tvárou v tvár, predložením identifikačných údajov ďalších svedkov, vypočutím nových svedkov atd., ďalej s návrhmi(...) na vykonanie ďalších dôkazov a s uvedením dôvodov, ktoré nasvedčovali tomu, že J. B. a aj P. B. z doterajšieho priebehu uvedeného trestného konania, majú za to, že tento vyšetrovateľ PZ zámerne sťažuje nazeranie do spisov uvedenej veci a robí sústavne prekážky s tým, aby takto maril vykonania akýchkoľvek J. B. a P. B. navrhnutých dôkazov, a z toho dôvodu aj s návrhom na vylúčenie tohto vyšetrovateľa z uvedeného konania, súčasne s týmto a najmä z dôvodu, že doterajšie výpovede niektorých svedkov nápadne pripomínajú akési „klamárske podujatie“, týchto svedkov, teda z ich „najvydarenejšími“ výpoveďami, podrobiť skúmaniu na „poligrafe“ a takto posúdiť hodnovernosť výpovedí týchto svedkov, a zároveň z dôvodu, že trestné oznámenie J. B. zo dňa 27. 9. 2008 a jeho zápisničné doplnenie zo dňa 7. 11. 2008 obsahujú skutočnosti, že bol spáchaný trestný čin krádeže v súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody, ako čiastkové útoky trestného činu nátlaku a tiež z dôvodu, že s prihliadnutím na doterajšiu judikatúru Najvyššieho a tiež Ústavného súdu bývalej ČSSR, ČSFR a terajšej SR, vydanú ohľadom nedotknuteľnosti obydlia, súkromia atd., mu nijakým hodnoverným spôsobom, výkladom a pod., nebolo vyvrátené jeho „právo bývania“ v byte č. 27 na ul. A. č. 17 v K., teda že na základe tohto došlo k porušeniu nedotknuteľnosti jeho obydlia, t. j. bola tu naplnená skutková podstata § 194 ods. 1 Trestného zákona a aj skutková podstata § 192 ods. 1 Trestného zákona, resp. skôr aj skutková podstata § 189 ods. 1 Trestného zákona, teda z týchto dôvodov J. B. navrhol, aby uvedená trestná vec bola vedená v zmysle cit. ustanovení Trestného zákona k ustanoveniu § 212 ods. 1, ods. 3 pís. a) Trestného zákona, a teda aby na základe tohto uvedeného bolo uvedené uznesenie o prerušení trestného stíhania zrušené v plnom rozsahu, aby uvedený vyšetrovateľ PZ bol vylúčený z trestného konania o uvedenej trestnej veci, aby následne potom bolo dôkladne prevedené dokazovanie v zmysle ním navrhnutých dôkazov, a aby po ňom následne proti páchatelom „všetkých“ ním uvedených skutkov a aj proti „iným“ podozrivým osobám pomáhajúcim týmto

páchatelom „uniknúť“ trestnému stíhaniu, bolo v zmysle jeho návrhu, citovanom v jeho sťažnosti zo dňa 19. 1. 2009 proti uzneseniu ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008, vznesené obvinenie».

24. Dňa 24. januára 2011 bolo sťažovateľovi «doručené uznesenie Okresnej prokuratúry Košice I č. 3 Pv 955/08-42 zo dňa 13. 1. 2011, ktorým dozorujúci prokurátor uvedenú sťažnosť J. B. zo dňa 8. 6. 2009 odmietol ako nedôvodnú s tým, že podľa neho v tom čase, teda od dňa vyhotovovania uvedeného uznesenia, t. j. od 13. 1. 2011, do dňa doručenia J. B. uvedeného uznesenia, t. j. do 24. 1. 2011, tento od dňa doručenia jeho sťažnosti na Okresnú prokuratúru Košice I, t. j. od 6. 12. 2011, v ktorej uviedol, že túto odôvodní po nahliadnutí do vyšetrovacieho spisu, ktoré bolo zrealizované na cit. prokuratúre dňa 20. 12. 2010, túto svoju sťažnosť „doposiaľ“ neodôvodnil, a to všetko uvedený prokurátor skonštatoval i napriek tomu, že doplnenie J. B., resp. jeho odôvodnenie tejto jeho sťažnosti tento doručil na cit. prokuratúru dňa 12. 1. 2011, teda na základe toho uvedený prokurátor nevydal pokyn poverenému príslušníkovi PZ na vykonanie aspoň niektorého J. B. v jeho doplnení sťažnosti uvedeného návrhu dokazovania, ale len v uvedenom uznesení zhrnul doposiaľ vykonané dôkazy, ktorých vykonanie podľa neho neprineslo požadovaný efekt, t. j. nebola zistená konkrétna osoba, ktorá sa mala dopustiť odcudzenia vecí uvádzaných J. B., a skonštatoval, že poverený príslušník PZ rozhodol správne, keď trestné stíhanie vo veci prerušil».

25. Sťažovateľ podal 27. januára 2011 «na Okresnú prokuratúru Košice I podnet v zmysle § 31 zák. č. 153/2001 Z. z. na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov činných v uvedenom trestnom konaní, v ktorom uviedol, že len získanie podkladov uznesenia OO PZ K. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 zo dňa 23. 11. 2010 o prerušení trestného stíhania mu bolo „značne komplikované a sťažované“, a že následne jeho následná analýza vykonaných dôkazov, vyhotovovanie jeho vyjadrení sa k nim a vyhotovovanie jeho návrhov na vykonanie ďalších dôkazov si vyžadovali dosť „veľa“ jeho času, t. j. do 12. 1. 2011, teda že v porovnaní s uvedeným v uvedenom uznesení uvedeného dozorujúceho prokurátora mal za to, že toto jej uznesenie nevychádza z dostatočne zisteného stavu veci, čo sa týka jeho doručenia jeho doplnujúceho odôvodnenia jeho tu cit. sťažnosti na Okresnú prokuratúru Košice I, a teda že na základe toho zároveň toto

uznesenie nevychádza ani zo správneho právneho posúdenia veci, čo sa týka dôvodnosti jeho tu cit. sťažnosti ako celku, a na základe uvedených skutočností navrhol, aby v zmysle § 31 ods. 2 zák. č. 153/2001 Z. z. bezprostredne nadriadený prokurátor preskúmal postup a rozhodnutie vyšetrovateľa PZ a aj postup a rozhodnutie dozorujúceho prokurátora v uvedenej trestnej veci, a aby následne potom vykonal opatrenia na odstránenie porušovania zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, teda aby vykonal opatrenia smerujúce k zrušeniu oboch tu uvedených uznesení a k následnému dodržiavaniu zákonného postupu v ďalšom konaní o uvedenej trestnej veci».

26. Dňa 25. marca 2011 bol sťažovateľovi «doručený list Krajskej prokuratúry v Košiciach č. 1/1 KPt 685/09-42 zo dňa 21. 3. 2011, v ktorom krajský prokurátor skonštatoval, že zistil, že podnet J. B. „nie je dôvodný“, že rozhodnutie policajta OO PZ K. sp. zn. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 zo dňa 23. 11. 2010 o prerušení trestného stíhania vo veci trestného činu krádeže „je odôvodnené a zákonné“, že veľmi „správne“ postupoval i prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I, keď sťažnosť J. B. proti vyššie uvedenému rozhodnutiu policajta zamietol uznesením č. 3 Pv 955/08-42 zo dňa 13. 1. 2011, že v odôvodnení svojho rozhodnutia prokurátor „vecne správne“ poukázal na to, „akými úvahami“ sa riadil pri svojom rozhodovaní o podanej sťažnosti a hodnotení skutkového stavu veci, na základe čoho sťažnosti J. B. nevyhovelo, že s uvedeným právnym záverom vyplývajúcim z rozhodnutí policajta a prokurátora sa „plne stotožňuje“, ale na druhej strane tento krajský prokurátor k veci „poznámenal“, že k opätovnému začatiu trestného stíhania došlo na základe pokynu Generálnej prokuratúry SR a tvrdení J. B., že došlo k „odcudzeniu vecí“ z bytu, že z úkonov vyšetrovania vyplýva, že J. B. mal „reálnu možnosť“ si svoje veci z bytu kedykoľvek vypratať, k čomu „nedošlo“ pre jeho „nesprávne právne úvahy“ o svojich nárokoch k uvedenému bytu, ktorý jeho bývalá manželka, ako „výlučná vlastníčka“, predala, že v doterajšom vyšetrovaní nebol zabezpečený „akýkoľvek dôkaz“ o tom, že „bol spáchaný trestný čin krádeže“, resp. také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali záveru o „naplnení“ všetkých „obligatórnych znakov“ tohto trestného činu, že k záveru o spáchaní trestného činu určitou osobou síce stačí „vyšší“ stupeň pravdepodobnosti, ktorý však „musí byť“ konkrétne zistenými skutočnosťami dostatočne odôvodnený, že nestačí len všeobecné podozrenie z trestnej činnosti, že zistenými

skutočnosťami sa rozumejú skutočnosti zistené z trestného oznámenia alebo po začatí trestného stíhania z vykonaných úkonov, že také skutočnosti na postup podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku proti konkrétnej osobe z doterajšieho „vyšetrovania“ zistené „neboli“, že pri prerušení trestného stíhania podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku ide o rozhodnutie predbežnej povahy, lebo vec nie je vybavená „konečným spôsobom“, že podľa tohto ustanovenia policajt preruší trestné stíhanie v prípadoch, keď sa po začatí trestného stíhania nepodarilo zistiť skutočnosti, ktoré by „dostatočne odôvodňovali“ záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, že prerušenie trestného stíhania podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku je jedným zo zákonných spôsobov vybavenia veci (hoci na dobu neurčitú) do času, než pominie dôvod prerušenia a v trestnom stíhaní sa bude pokračovať, že zastáva názor, že doposiaľ orgány činné v trestnom konaní (policajt, prokurátor) urobili „všetko“ v rozsahu „nevyhnutnom“ na rozhodnutie, t. j. pre vydanie „zákonného“ rozhodnutia v prípravnom konaní, ale že pokiaľ by sa „malo vyhovieť“ požiadavkám J. B. uvedeným v podnete na vykonanie ďalších, či „opakovanie už vykonaných úkonov“ má za to, že by sa to „vymykalo potrebám a účelu“ trestného konania».

27. Sťažovateľ 20. júna 2011 podal «na Okresnú prokuratúru Košice I žiadosť o prístupenie informácií v zmysle § 14 zák. č. 211/2000 Z. z., v ktorej žiadal o písomnú informáciu o tom v akom štádiu je vyšetrowanie v uvedenej trestnej veci, teda aké konkrétne úkony, resp. dôkazy, t. j. z jeho navrhovaných dôkazov citovaných pod bodom č. 1 až č. 10 v jeho tu už uvedenom doplnení jeho sťažnosti zo dňa 6. 12. 2011, boli vyšetrowateľom PZ vykonané, aby bol zabezpečený „akýkoľvek dôkaz o tom, že bol spáchaný trestný čin krádeže“, resp. aby sa podarilo zistiť skutočnosti, ktoré by „dostatočne odôvodňovali“ záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, nakoľko od dňa podania jeho tu cit. doplnenia cit. sťažnosti, t. j. od 12. 1. 2011, resp. skôr od dňa doručenia mu tu cit. listu Krajskej prokuratúry v Košiciach o vybavení jeho tu cit. podnetu, t. j. od 25. 3. 2011, tento nemal žiadnu oficiálnu informáciu o stave konania o uvedenej trestnej veci, resp. o dôkazoch, úkonoch a pod. „novo“ vykonaných v uvedenej trestnej veci».

28. Dňa 1. júla 2011 bol sťažovateľovi «doručený list Okresnej prokuratúry Košice I č. 3 P v 955/08-56 zo dňa 28. 6. 2011, ktorým bol vyrozumený len o tom, že vo veci „trvajú dôvody“ prerušenia trestného stíhania, keďže „neboli“ zistené okolnosti, ktoré by

„odôvodňovali“ pokračovanie v trestnom stíhaní, teda nebol vyrozumený o konkrétnych nových úkonoch, dôkazoch a pod. už vykonaných, resp. práve prebiehajúcich, v uvedenom trestnom konaní, i keď tento o to, vo svojej tu cit. žiadosti, výslovne žiadal».

29. Sťažovateľ podal 16. marca 2012 «na Okresnú prokuratúru Košice I žiadosť o sprístupnenie informácií v zmysle § 14 zák. č. 211/2000 Z. z., v ktorej žiadal o písomnú informáciu o tom v akom štádiu je vyšetrowanie v uvedenej trestnej veci, teda aké konkrétne úkony, resp. dôkazy, t. j. z jeho navrhovaných dôkazov citovaných pod bodom č. 1 až č. 10 v jeho tu už uvedenom doplnení jeho sťažnosti zo dňa 6. 12. 2011, boli vyšetrowateľom PZ vykonané, aby bol zabezpečený „akýkoľvek dôkaz o tom, že bol spáchaný trestný čin krádeže“, resp. aby sa podarilo zistiť skutočnosti, ktoré by „dostatočne odôvodňovali“ záver, že trestný čin spáchala určitá osoba a v prípade ak od dňa podania jeho tu cit. doplnenia jeho tu cit. sťažnosti boli vyšetrowateľom PZ vykonané niektoré z konkrétne ním navrhovaných dôkazov alebo aj iné úkony, resp. dôkazy, aby bol zabezpečený akýkoľvek dôkaz o tom, že bol spáchaný trestný čin krádeže, resp. aby sa podarilo zistiť skutočnosti, ktoré by dostatočne odôvodňovali záver, že trestný čin spáchala určitá osoba s tým, že zároveň navrhol, aby spolu so svojim splnomocnencom mohol nahliadnuť do spisu, v ktorom sa nachádza listinný materiál týchto úkonov, resp. dôkazov s tým, aby si následne mohol dať vyhotoviť kópie ním a jeho splnomocnencom vybraných listín z uvedeného spisu a túto svoju žiadosť odôvodnil tým, že k nej dochádza z jeho strany najmä z dôvodu z jeho strany následného posúdenia či orgány činné v uvedenom trestnom konaní, t. j. policajti a dozorujúci prokurátor, sa náhodou nedali na cestu marenia spravodlivosti cit. ustanovením § 344 ods. 1 pís. b) Trestného zákona, t. j. k zmareniu vykonania mnou navrhnutých dôkazov, úkonov atď., a teda zároveň aj na cestu nadržovania cit. ustanovením § 339 ods. 1 Trestného zákona, t. j. za účelom smerujúcom k úspešnému úniku páchatel'ov trestnému stíhaniu».

30. Dňa 19. apríla 2012 bol sťažovateľovi «doručený list Okresnej prokuratúry Košice I č. Ei 1/12-4 zo dňa 12. 4. 2012, ktorým bol vyrozumený len o tom, že v uvedenej trestnej veci bolo uznesením policajného orgánu zo dňa 23. 11. 2010 podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie prerušené, že sťažnosť J. B. proti tomuto uzneseniu

dozorujúca prokurátorka uznesením sp. zn. 3Pv 955/08-42 zo dňa 13. 1. 2011 ako nedôvodnú zamietla, že podnet J. B. vo veci zo dňa 27. 2. 2011 bol tunajšou prokuratúrou odstúpený na rozhodnutie Krajskej prokuratúry v Košiciach, ktorá ho odložila ako nie dôvodný, a že z uvedeného dôvodu návrhy J. B. na doplnenie skráteného vyšetrovania v ňom uvedené neboli akceptované a v trestnom stíhaní za účelom ich vykonania nebolo pokračované vo veci, teda J. B. bol zasa vyrozumený len o tom, podobne ako bol vyrozumený už tu spomenutým listom Okresnej prokuratúry Košice I č. 3 Pv 955/08-56 zo dňa 28. 6. 2011, že i naďalej „trvajú dôvody“ prerušenia trestného stíhania, a teda v konečnom dôsledku J. B. nebol zasa vyrozumený o konkrétnych nových úkonoch, dôkazoch a pod. už vykonaných, resp. práve prebiehajúcich, v uvedenom trestnom konaní, i keď tento o to opäť, vo svojej tu cit. žiadosti, výslovne žiadal. (...)».

31. Podľa názoru sťažovateľa na základe «*tu uvedených skutočností, resp. na základe doterajšieho postupu orgánov činných v trestnom konaní vedenom na OO PZ K. pod ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 a na Okresnej prokuratúre Košice I vedenom pod č. 3 Pv 955/08, t. j. vyšetrovateľ uvedeného oddelenia PZ a dozorujúci prokurátor uvedenej prokuratúry, ako aj na základe doterajšieho postupu ich nadriadených orgánov, v konaní o námietkach zaujatosti a v konaní o podnetoch v zmysle zák. č. 153/2001 Z. z. mnou vznesených a mnou podaných počas uvedeného trestného konania, t. j. OR PZ v Košiciach, Krajskej prokuratúry v Košiciach a Generálnej prokuratúry SR, od dňa 27. 9. 2008, kedy som podal na OO PZ K. trestné oznámenie až po doručenie mi listu Okresnej prokuratúry Košice I č. Ei 1/12-4 zo dňa 12. 4. 2012, teda najmä že vyšetrovateľ PZ, dozorujúci prokurátor, jemu priamo nadriadený prokurátor a týmto prokurátorom priamo nadriadený prokurátor, i napriek mojím podnetom a návrhom na vykonanie dôkazov v uvedenej trestnej veci, teda nehovoriac o tom, že títo vôbec nezačali, resp. nedali podnet, pokyn, resp. iné nariadenie na to, aby bolo začaté trestné stíhanie pre porušovanie domovej slobody v zmysle § 194 ods. 1 Trestného zákona, ale mali na jednej strane prv jednoznačne za to, že je potrebné uvedené trestné stíhanie zastaviť a to z dôvodu, že v priebehu vyšetrovania vznikli reálne pochybnosti o tom, či vôbec došlo k odcudzeniu vecí z bytu inou osobou, ktorý som údajne v reálnom čase užíval bez právneho dôvodu, že vznikli pochybnosti o reálnosti množstva odcudzených vecí, o tom, či tam vôbec v reálnom čase boli, o ich hodnote, pričom posledný*

majiteľ bytu, veci, ktoré zaregistroval, ohodnotil ako bezcenné a staré, čo dokazuje odôvodnenie uznesenia Krajskej prokuratúry v Košiciach č. 1/1 KPt 685/09-22 zo dňa 1. 2. 2010 o zamietnutí mojej sťažnosti zo dňa 8. 6. 2009 a jej doplnenia zo dňa 20. 11. 2009, potom zasa mali za to, že nie je potrebné vykonať mnou navrhnuté dôkazy cit. v mojej sťažnosti zo dňa 6. 12. 2010 a v jej doplnení zo dňa 12. 1. 2011 podaných proti uzneseniu OO PZ K. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 zo dňa 23. 11. 2010 a to i napriek tomu, že vykonaným skráteným vyšetrovaním nebola zistená konkrétna osoba, ktorá sa mala dopustiť odcudzenia vecí uvádzaných mnou, a že v doterajšom vyšetrovaní nebol zabezpečený akýkoľvek dôkaz o tom, že bol spáchaný trestný čin krádeže, resp. také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali záveru o naplnení všetkých obligatórnych znakov tohto trestného činu, tak ako vyžaduje Trestný zákon, že prerušenie trestného stíhania podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku je jedným zo zákonných spôsobov vybavenia veci (hoci na neurčitú dobu) do času než pominie dôvod prerušenia a v trestnom stíhaní sa bude pokračovať, a že keby sa malo vyhovieť mojim požiadavkám uvedeným v podnete na vykonanie ďalších, či opakovanie už vykonaných úkonov tak by sa to vymykalo potrebám a účelu trestného konania pre vydanie zákonného rozhodnutia, čo nepriamo dokazuje uznesenie Okresnej prokuratúry Košice I č. 3 Pv 955/08-42 zo dňa 13. 1. 2011 a list Krajskej prokuratúry v Košiciach č. 1/1 KPt 685/09-42 zo dňa 21. 3. 2011, ale i napriek tomu uvedenému na druhej strane a teda celkom nakoniec, na moje žiadosti o sprístupnenie informácií zo dňa 20. 6. 2011 a zo dňa 16. 3. 2012, v ktorých som žiadal o sprístupnenie informácií, teda najmä aké konkrétne úkony, resp. dôkazy, t. j. z mnou navrhovaných dôkazov citovaných pod bodom č. 1 až č. 10 v mojom tu už uvedenom doplnení mojej sťažnosti zo dňa 6. 12. 2011, boli vyšetrovateľom PZ vykonané, aby bol zabezpečený „akýkoľvek dôkaz o tom, že bol spáchaný trestný čin krádeže“, resp. aby sa podarilo zistiť skutočnosti, ktoré by „dostatočne odôvodňovali“ záver, že trestný čin spáchala určitá osoba a v prípade ak od dňa podania môjho tu cit. doplnenia mojej tu cit. sťažnosti boli vyšetrovateľom PZ vykonané niektoré z konkrétne mnou navrhovaných dôkazov alebo aj iné úkony, resp. dôkazy, aby bol zabezpečený akýkoľvek dôkaz o tom, že bol spáchaný trestný čin krádeže, resp. aby sa podarilo zistiť skutočnosti, ktoré by dostatočne odôvodňovali záver, že trestný čin spáchala určitá osoba s tým, že zároveň som navrhol, aby spolu so svojim splnomocnencom som mohol nahliadnuť do spisu, v ktorom sa nachádza listinný

materiál týchto úkonov, mi bolo odpovedané, že vo veci „trvajú dôvody“ prerušenia trestného stíhania, keďže „neboli“ zistené okolnosti, ktoré by „odôvodňovali“ pokračovanie v trestnom stíhaní, a že v uvedenej trestnej veci bolo uznesením policajného orgánu zo dňa 23. 11. 2010 podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie prerušené, že sťažnosť J. B. proti tomuto uzneseniu dozorujúca prokurátorka uznesením sp. zn. 3 Pv 955/08-42 zo dňa 13. 1. 2011 ako nedôvodnú zamietla, že podnet J. B. vo veci zo dňa 27. 2. 2011 bol tunajšou prokuratúrou odstúpený na rozhodnutie Krajskej prokuratúre v Košiciach, ktorá ho odložila ako nie dôvodný, a že z uvedeného dôvodu návrhy J. B. na doplnenie skráteného vyšetrovania v ňom uvedené neboli akceptované a v trestnom stíhaní za účelom ich vykonania nebolo pokračované vo veci, teda nebol som vyrozumený o konkrétnych nových úkonoch, dôkazoch a pod. už vykonaných, resp. práve prebiehajúcich v uvedenom trestnom konaní a nebol mi sprístupnený ani spis uvedenej trestnej veci, čo dokazuje list Okresnej prokuratúry Košice I č. 3 Pv 955/08-56 zo dňa 28. 6. 2011 a list Okresnej prokuratúry Košice I č. Ei 1/12-4 zo dňa 12. 4. 2012, teda na základe týchto a tu uvedených skutočností je zrejmé, že orgány činné v uvedenom trestnom konaní vo veci oznámenia spáchania trestného činu porušovania domovej slobody v zmysle § 194 ods. 1 Trestného zákona nekonajú vôbec a vo veci oznámenia spáchania trestného činu krádeže v zmysle § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona taktiež nekonajú vôbec, resp. sa dali na cestu akejsi nečinnosti pod rúškom akože vykonávania úkonov v rámci prerušenia trestného stíhania, a teda že v konečnom dôsledku tak vlastne potvrdzujú tú skutočnosť, ktorú som spomenul ako jeden z dôvodov podania mojej žiadosti zo dňa 16. 3. 2012, teda že konkrétne táto žiadosť bola mnou podaná najmä z dôvodu z mojej strany následného posúdenia či orgány činné v uvedenom trestnom konaní, t. j. policajt a dozorujúci prokurátor, sa náhodou nedali na cestu marenia spravodlivosti cit. ustanovením § 344 ods. 1 pís. b) Trestného zákona, t. j. k zmareniu vykonania mnou navrhnutých dôkazov, úkonov atď., a teda zároveň aj na cestu nadržovania cit. ustanovením § 339 ods. 1 Trestného zákona, t. j. za účelom smerujúcom k úspešnému úniku páchatel'ov trestnému stíhaniu a zároveň aj k zahladeniu akýchkoľvek stôp po spáchaní uvedeného trestného činu krádeže z dôvodu uplynutia dlhého časového úseku od jeho spáchania a teda aj k akože „neuúčelnosti“ vykonávania ďalších dôkazov v uvedenom trestnom konaní a zároveň aj k premlčaniu trestného činu porušovania domovej slobody, teda na základe týchto tu uvedených

skutočností a na základe doterajšieho postupu orgánov činných v uvedenom trestnom konaní, resp. na základe skutočností, že tieto orgány v tomto konaní prezentujú akýsi „svojvoľný“ výkon, resp. aplikáciu Trestného zákona a Trestného poriadku, t. j. tento svojvoľný výkon a aplikácia Trestného zákona a Trestného poriadku týchto orgánov, sú hodnotené z mojej strany ako protiprávny a až „zvrátený“ útok orgánov verejnej moci proti mojim subjektívnym právam, teda že tieto orgány konajú akýmsi „neoficiálnym“ spôsobom výkladu jednotlivých ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku, a aj jednotlivých článkov Ústavy SR, ktorý je tiež podmienený ako predpokladám aj nepísaným zákonom, t. j. niektorou z foriem korupcie, a teda že tento protiprávny útok orgánov verejnej moci spočíva v tom, že tieto orgány svojim rozhodovaním „od brucha“ a svojou nečinnosťou mi neoprávnene sťažujú moje postavenie ako poškodeného v uvedenom trestnom konaní, teda že tento zásah verejnej moci voči mojim právam, ktorý je oficiálnym rozhodnutím je zameraný voči mne, tento zásah a jeho dôsledky ďalej pretrvávajú a hrozí do budúcnosti aj opakovanie tohto zásahu a domáhanie sa mojich práv cestou podania mimoriadnych opravných prostriedkov v zmysle Trestného poriadku alebo ďalších opakovaných podnetov v zmysle zák. č. 153/2001 Z. z. by bolo z mojej strany len akýmsi „chabým“ pokusom o zjednanie spravodlivosti v uvedenom trestnom konaní».

32. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, «aby Ústavný súd SR, v zmysle § 57 zák. č. 38/1993 Z. z., vyhovel tejto mojej sťažnosti a vo svojom náleze vyslovil nasledovné:

1. Ústavný súd SR konštatuje, že postupom orgánov činných v trestnom konaní a tiež činných v konaní o mojich podnetoch vedených na OO PZ K. pod ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 a na Okresnej prokuratúre vedenom pod č. 3 Pv 955/08, na Krajskej prokuratúre v Košiciach vedenom pod č. 1/1 KPt 685/09 a na Generálnej prokuratúre SR vedenom pod č. IV/6 GPt 148/09, č. IV/4 GPt 3/10, č. IV/1 Gn 350/09, č. IV/3 GPt 198/10 porušili, resp. odopreli sťažovateľovi právo podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a tiež právo na spravodlivé súdne konanie podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Ústavný súd SR ukladá porušovateľom povinnosť zdržať sa ďalšieho nezákonného, v zmysle Trestného zákona a Trestného poriadku, porušovania práv sťažovateľa a ukladá im súčasne obnoviť stav pred ich zásahom, resp. pred ich nečinnosťou, t. j. pred vydaním

uznesenia OO PZ K. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 zo dňa 23. 11. 2010 a uznesenia Okresnej prokuratúry Košice I č. 3 Pv 955/08-42 zo dňa 13. 1. 2011, teda zrušiť cit. uznesenia a vec vrátiť späť na ďalšie konanie v zmysle návrhov sťažovateľa na vykonanie dôkazov cit. v jeho sťažnosti zo dňa 6. 12. 2010 a jej doplnenia zo dňa 12. 1. 2011 ním podaných v zmysle § 185 ods. 1 Trestného poriadku proti uvedenému uzneseniu vyšetrovateľa PZ, teda vykonať „dôkladne“ dokazovanie v uvedenej trestnej veci a následne znova a najmä „zákonne“ rozhodnúť o uvedenej trestnej veci a zároveň s týmto začať aj trestné stíhanie pre porušovanie domovej slobody v zmysle § 194 ods. 1 Trestného zákona.

3. Ústavný súd SR ukladá porušovateľom, aby vykonali opatrenia na to, aby v budúcnosti sa neopakovali prípady, aby bol porušovaný zákonný procesný postup v trestnom konaní takým spôsobom ako v tomto konkrétnom prípade, teda s cieľom zmariť vykonanie dôkazov, úkonov atď., navrhnutých sťažovateľom a teda zároveň tak aj nadržat páchatelom, resp. skôr im pomôcť uniknúť trestnému stíhaniu, teda aby boli zo strany porušovateľov vykonané opatrenia na to, aby v budúcnosti neuzreli svetlo sveta uznesenia, rozhodnutia a najmä výklady niektorých ustanovení Trestného zákona obdobného druhu a s obdobným odôvodnením, ktoré svojou povahou, sú vlastne písomným schválením trestnej činnosti a súčasne aj písomným návodom na ďalšie páchanie obdobnej trestnej činnosti a zároveň aj akýmsi písomným výsmechom oznamovateľa spáchania uvedenej a aj obdobnej trestnej činnosti.

4. Ústavný súd SR priznáva náhradu trov vynaložených sťažovateľom počas už tu uvedeného trestného konania a počas konania na Ústavnom súde SR o tejto sťažnosti v sume 100 EUR do rúk sťažovateľa do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu. (...))».

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal(...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že v konaní Obvodného oddelenia Policajného zboru K. vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008, v konaní Okresnej prokuratúry Košice I vedenom pod sp. zn. 3 Pv 955/08, v konaní Krajskej prokuratúry v Košiciach vedenom pod sp. zn. 1/1 KPt 685/09 a v konaniach Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vedených pod sp. zn. IV/4 GPt 3/10, sp. zn. IV/1 Gn 350/09, sp. zn. IV/6 GPt 148/09 a sp. zn. IV/3 GPt 198/10 dochádza k porušovaniu jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

1. Pokiaľ ide o namietané porušenie základných práv sťažovateľa v konaní obvodného oddelenia vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008, ústavný súd

konštatuje, že toto konanie bolo uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru K. sp. zn. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 z 23. novembra 2010 prerušené.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, je založená na základe princípu subsidiarity. Z uvedeného vyplýva, že v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prislúcha ústavnému súdu právomoc zaoberať sa namietaným porušením základného práva alebo slobody za predpokladu, že právna úprava takémuto právu neposkytuje účinnú ochranu (m. m. I. ÚS 78/99). Podstatou účinnej ochrany základných práv a slobôd sťažovateľa je okrem iného aj opravný prostriedok, ktorý má fyzická osoba alebo právnická osoba k dispozícii vo vzťahu k základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých namieta, a ktorý jej umožňuje odstrániť ten stav, ktorý považuje za porušenie svojho základného práva alebo slobody (I. ÚS 36/96).

Reflektujúc na označený princíp subsidiarity, kvalifikuje § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť ako neprípustnú, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov.

V danom prípade proti uzneseniu obvodného oddelenia sp. zn. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 z 23. novembra 2010 bola prípustná sťažnosť ako riadny opravný prostriedok (čo sťažovateľ inak aj využil), a preto právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa mala okresná prokuratúra v rámci opravného konania. Tým je zároveň vo vzťahu voči obvodnému oddeleniu vylúčená právomoc ústavného súdu.

2. Sťažovateľ namietal aj porušenie svojich označených základných práv uznesením okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 955/08-42 z 13. januára 2011, ktorým bola jeho sťažnosť proti uzneseniu obvodného oddelenia sp. zn. ČVS: ORP-4860/TH-KE-2008 z 23. novembra 2010 zamietnutá. Uvedené rozhodnutie okresnej prokuratúry bolo sťažovateľovi doručené 24. januára 2011.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Lehota na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy začala v okolnostiach danej veci plynúť 24. januára 2011, keď bolo predmetné uznesenie okresného súdu sťažovateľovi doručené. Pretože predmetná sťažnosť bola podaná na ústavnom súde v čase (18. júna 2012), keď už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd sa už nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť v tejto časti posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

3. Sťažovateľ namieta aj „list“ krajskej prokuratúry č. 1/1 KPt 685/09-42 z 21. marca 2011, z ktorého vyplýva, že krajská prokuratúra „podnet“ sťažovateľa proti uzneseniu okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 955/08-42 z 13. januára 2011 považuje za nedôvodný.

Rovnako však aj vo vzťahu k tomuto opatreniu treba považovať sťažnosť sťažovateľa za oneskorene podanú.

4. Pokiaľ sa sťažovateľ domáhal porušenia svojich označených základných práv v konaniach generálnej prokuratúry vedených pod sp. zn. IV/4 GPt 3/10, sp. zn. IV/1 Gn 350/09, sp. zn. IV/6 GPt 148/09 a sp. zn. IV/3 GPt 198/10, okrem oneskorenosti jeho sťažnosti, pretože lehotu na podanie ústavnej sťažnosti nemožno odvíjať od žiadostí sťažovateľa (a odpovedí na tieto žiadosti) „o sprístupnenie informácií v zmysle § 14 zák. č. 211/2000 Z. z.“, sťažnosť treba považovať v tejto časti aj za neprípustnú.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený

vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre sa podnetom rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Sťažovateľ teda mal možnosť domáhať sa preskúmania uznesenia okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 955/08-42 a postupu predchádzajúceho jeho vydaniu prostredníctvom podnetu podľa citovaného § 31 ods. 1 a nasl. zákona o prokuratúre.

Vzhľadom na to sťažovateľ disponoval dostatočne účinným prostriedkom nápravy namietaného porušenia svojich základných práv (pozri obdobne III. ÚS 214/07). V prípade zistenia nezákonnosti v zmysle námietok sťažovateľa vo vzťahu k rozhodovaniu okresnej prokuratúry o opravnom prostriedku proti uzneseniu obvodného oddelenia mal príslušný prokurátor pri vybavení podnetu oprávnenie záväzným pokynom nariadiť dosiahnutie nápravy, čím by sa poskytnutá ochrana základných práv sťažovateľa mohla premietnuť aj do roviny obnovenia stavu pred ich porušením.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

Podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd v zmysle § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol ako neprípustnú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch nastolených sťažovateľom, čomu bráni nemožnosť konania vo veci samej.

Obdobne bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a odkazovať ho na Centrum právnej pomoci (ďalej len „centrum“), ktoré bolo zriadené na sprístupnenie právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi zákonom č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (pričom s účinnosťou od 1. januára 2012 sa systém sprístupňovania právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi prostredníctvom centra vzťahuje aj na väčšinu konaní pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy).

Zo všetkých uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. apríla 2013